

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce F.H.**, se sídlem ..., *zastoupeného JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA, advokátem, se sídlem Brno, Lidická 710/57*, proti **žalovanému Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.8.2016, čj. 37999/16/5000-10610-711361

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29.8.2016, čj. 37999/16/5000-10610-711361 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 29.4.2016, čj. 105847/16/4300-00805-050472 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), kterým byla dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (*dále jen „zákon o loteriích“*) uložena žalobci pokuta ve výši 50.000 Kč za porušení ustanovení § 4 odst. 1 zákona o loteriích a byla mu uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

II. Důvody žaloby

A.

Žalobce je právnickou osobou, která se zabývá hostinskou činností a činností s tím související (viz výpis z živnostenského rejstříku), provozovny má v Horažďovicích a v Sušici. V minulosti byly v některých provozovnách provozovány loterie a jiné podobné hry dle zákona o loteriích, a to standardním způsobem, kdy žalobce vždy pronajal část provozovny třetí osobě, která měla platná povolení k provozování loterií a jiných her dle příslušných ustanovení zákona o loteriích, přičemž jako pronajímatel takového prostoru zajišťoval svému nájemci elektrickou energii, přístup k internetu apod. Nad rámec tohoto závazkového právního vztahu došlo v některých případech i ke sjednání mandátní smlouvy, na základě které žalobce vykonával některé úkony pro svého nájemce a na jeho účet. Šlo tedy o typické zastoupení. Tento postup je zcela běžný v obdobných případech, což je nepochybně žalovanému i prvostupňovému správnímu orgánu známo. S ohledem na skutečnost, že došlo k následnému zákazu provozování loterií či jinému omezení, byla zařízení určená k provozování loterií a jiných podobných her dle zákona o loteriích z předmětných provozoven odstraněna, neb již je nebylo v souladu s platnou právní úpravou možné provozovat.

Žalobce uzavřel se společností GLETRAN s.r.o., IČ: 03308472, se sídlem Martinická 987/3, Kbely, 197 00 Praha 9, smlouvu, na základě které vznikl závazkový právní vztah nájmu části prostoru sloužícího podnikání v daných provozovnách. V této smlouvě se žalobce zavázal společnosti GLETRAN s.r.o. dát do užívání část prostoru sloužícího podnikání s tím, že jako v běžném nájemním vztahu dodával nájemci též elektrickou energii a možnost připojení k veřejné datové síti (internetu), za což se nájemce zavázal hradit žalobci sjednané nájemné dle dané smlouvy. Ve smlouvě byla obsažena i tzv. příkazní smlouva, na základě které se žalobce zavázal pro společnost GLETRAN s.r.o. vykonávat některé činnosti ve smlouvě specifikované (zejména výběr finančních prostředků a výplatu výher z vědomostních zařízení, která byla v prostoru sloužícím podnikání společností GLETRAN s.r.o. umístěna).

Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč pro údajné naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, kterého se měl dopustit tím, že 1. v období nejméně ode dne 1.3.2015 do listopadu 2015 v provozovně „HERNA BAR STAR“ na adrese Strakonická 171, 341 01 Horažďovice, provozoval nebo organizoval loterii nebo jinou podobnou hru prostřednictvím minimálně 5 kusů technických zařízení označených jako „KVÍZ“ bez platného povolení Ministerstva financí; 2. v období nejméně ode dne 1.3.2015 do října 2015 v provozovně „Herna u Smrku“ na adrese Nádražní 341, 342 01 Sušice, provozoval nebo organizoval loterii nebo jinou podobnou hru prostřednictvím minimálně 5 kusů technických zařízení označených jako „KVÍZ“ bez platného povolení Ministerstva financí. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Žalobce podal proti tomuto nezákonnému rozhodnutí odvolání, ve kterém podrobně vylíčil veškeré skutkové i právní okolnosti dané věci tak, aby bylo zcela hodnověrně prokázáno, že se žádného správního deliktu nedopustil. Žalovaný však napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl s tím, že neshledal jakékoliv pochybení prvostupňového správního orgánu, a tedy se s jeho závěry plně ztotožnil.

B.

V další části žaloby žalobce shrnul odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedl, že správní orgány obou stupňů shledávají v provozování vědomostních zařízení „KVÍZ“ provozování loterií a jiných podobných her bez příslušného povolení vyžadovaného zákonem o loteriích, tedy mají za to, že jde o nelegální provoz loterií ze strany žalobce. Žalovaný se

v úvodní části odůvodnění poměrně stručné až lehkomyšlné vypořádává s otázkou provozování vědomostních zařízení žalobcem, ačkoliv jde nepochybně o zcela zásadní otázku. Uvádí, že žalobce tyto provozoval, což dovozuje z toho, že nad rámec nájmu prostoru sloužícího podnikání žalobce zajišťoval i další služby (např. elektřinu a internet, popř. výběr finančních prostředků z vědomostních zařízení), přičemž toto hodnotí jako jednání uvedená v § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Má tedy za to, že jde o provozování i s ohledem na to, že žalobci náleželo nájemné ve výši 35 % z celkového výnosu vědomostního zařízení. K námitce žalobce, že není provozovatelem a tento postup (tedy to, že provozovatel restauračního zařízení pronajme část prostoru a umožní zde umístit hrací či vědomostní zařízení) je zcela běžný, žalovaný uvedl, že jde o odlišnou věc. Dovozuje, že je-li zařízení povoleno, pak se provozovatel restauračního zařízení nemůže dopustit porušení zákona o loteriích, neb zde je zjevné, kdo je provozovatelem. Naopak v případě nelegálních loterií je třeba postupovat odlišně (aniž by to žalovaný dostatečným způsobem odůvodnil) a tudíž je třeba postihnout provozovatele restauračního zařízení, nikoliv skutečného provozovatele vědomostních zařízení, tedy společnost GLETRAN s.r.o. Žalobci není známo, že by správní orgán zahájil se společností GLETRAN s.r.o. správní řízení, přestože tato veřejně deklaruje, že je provozovatelem vědomostních zařízení. Žalovaný místo právní argumentace v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že měl žalobce před uzavřením nájemní smlouvy zjistit, zda nejde o nelegální loterii, popř. zda má provozovatel, společnost GLETRAN s.r.o. příslušná povolení. Uvádí, že je odpovědnost právnických osob za správní delikty objektivní, a žalovaný není oprávněn řešit správní delikt jiným způsobem, než uložením sankce. Rozebírá, proč se domnívá, že se v případě vědomostních zařízení jedná o loterie ve smyslu příslušného ustanovení zákona o loteriích. V několika odstavcích poukazuje na význam problematiky loterií a jiných podobných her a na to, že je třeba chránit hráče před negativními vlivy loterií a jiných podobných her. Žalobce s tímto souhlasil, avšak zdůrazňoval, že správní orgán nemůže činit něco, co mu zákon neukládá a postihovat osoby za jednání, které není protiprávní, neb je vázán ústavními limity uvedenými v čl. 2 Ústavy a čl. 2 Listiny základních práv a svobod (*dále jen „Listina“*) a následně v § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*) jako tzv. zásada legality. Žalovaný uvádí, že „není oprávněn provádět výklad právních předpisů, toto oprávnění je svěřeno primárně obecným soudům“. Dle žalobce má-li někdo aplikovat právní normy, nejprve musí interpretovat jejich obsah, tedy vyložit obsah právního předpisu, z čehož je možné vyvodit obsah právní normy (obecně závazného pravidla chování).

C.

K vědomostním zařízením jako loteriím žalobce uvedl, že se k této otázce vyjádřil v odvolání pouze okrajově, avšak žalovaný se touto problematikou zabývá v majoritní části svého rozhodnutí. Žalobce se proto vyjádřil i k této otázce, ačkoliv dle jeho názoru její řešení není pro předmětné řízení relevantní. Dle žalobce vědomostní zařízení nejsou loterie a jiné podobné hry dle zákona o loteriích a žalobce si nebyl vědom, že by bylo rozhodnuto jakýmkoli soudem o tom, že vědomostní zařízení jsou loterií. Jediným žalobci známým pramenem tohoto tvrzení je opakované vyjádření současného ministra financí Ing. Andreje Babiše, avšak tento názor nemá oporu v recentní právní úpravě. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí řadu zkreslených informací, které plynou ze zjevného nepochopení zákona o loteriích a postavení správního orgánu, např.: „smlouva o loterii je tedy vnímána jako kterýkoli závazkový právní vztah, ze kterého věřiteli vzniká právo na plnění (pohledávka) od dlužníka a dlužníkovi vzniká povinnost splnit závazek.“ Pokud by byl tento výklad aplikován v praxi, de facto každý synallagmatický závazkový právní vztah by byl loterií, což je zjevně nesmyslné, např. i pojištění je založeno na náhodě, avšak nejedná se

o loterii či jinou podobnou hru (taktéž je placeno pojištění v určité výši = „vklad“, dojde k nahodilé skutečnosti = „náhoda“ a následně k případnému plnění, které se ovšem nezaručuje = „výhra“, neboť je pouze o náhodě, jestli daná skutečnost nastane). Navíc je stanovisko Ministerstva financí toliko nezávazným výkladovým stanoviskem, které nikterak nezavazuje adresáty právních norem, proto lze jeho závěry teoreticky použít pouze k podpoření výkladu. Nicméně žalovaný se stejně jako Ministerstvo financí odchyluje od zákona při jeho výkladu a interpretuje jej nejen velice extenzivně, ale jde i nad jeho rámec (zde i správní orgán vykládá právní předpisy). V demokratickém právním státě založeném na respektu k základním lidským právům a svobodám nelze takto rozšiřovat výklad právní normy, neb to vede k nedovolené libovůli, která je zapovězena, což plyne z Listiny i z Ústavy. Definice loterie a jiné podobné hry je obsažena v § 1 odst. 2 zákona o loteriích, který žalobce citoval s tím, že se nehodlá pouštět do rozsáhlých polemik. Uvedl, že zákon je zcela jednoznačný, neboť jde o takovou hru, kdy o výhře či prohře rozhoduje náhoda. Dle zběžné znalosti vědomostních zařízení a jejich fungování dle žalobce o závěrečné prohře nebo výhře nerozhoduje náhoda, ale objektivní znalost či neznalost vědomostní otázky, což uvádí jak prvostupňový správní orgán, tak žalovaný. Je-li tomu tak, pak nelze vědomostní zařízení takto účelově subsumovat pod textaci § 1 odst. 2 zákona o loteriích, neboť tento neuvádí, že u her, u kterých o výhře či prohře rozhoduje znalost, se posuzuje míra případné náhody. Ad absurdum by bylo možné říci, že je náhoda i to, jakou otázku příslušný účastník hry dostane, což ale nepochybně není náhoda tak, jak s ní počítá zákon o loteriích. Navíc v případě prohry vložených finančních prostředků nabízí vědomostní zařízení na závěr možnost odpovědi na položenou otázku a v případě správné odpovědi, jsou veškeré vložené ztracené prostředky vráceny a je připsána další odměna ve výši 5 %. Je tedy zcela zřejmé, že případný účastník vědomostní soutěže neprohrává své veškeré prostředky na základě náhody, nýbrž na základě nezodpovězení vědomostní otázky. Dle žalobce však pro posouzení zákonnosti napadaného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí není podstatné, zda jsou vědomostní zařízení loterie a jiné podobné hry dle zákona o loteriích, pročez tyto nepodléhají státnímu dozoru dle tohoto zákona.

D.

K pojmu provozování loterií dle zákona o loteriích žalobce uvedl, že je při posuzování údajného porušení zákona o loteriích klíčovým výklad pojmu provozování loterií a jiných podobných her. Žalobce poukázal na definici provozování loterií a jiných podobných her uvedenou v § 4 odst. 3 zákona o loteriích, který citoval. Z tohoto ustanovení správní orgány obou stupňů dovozují, že je žalobce provozovatelem (provozující osobou). Dle žalobce správní orgány obou stupňů při řešení této otázky pochybily. Žalobce pronajal společnosti GLETRAN s.r.o. část prostoru sloužícího k podnikání, tedy se stal pronajímatelem části prostoru. Společnost GLETRAN s.r.o. vystupovala v daném vztahu jako nájemce a hradila žalobci nájemné, byť v závislosti na výnosu z vědomostních zařízení. Žalobce poskytoval společnosti GLETRAN s.r.o. elektrickou energii a možnost připojení k internetu, což je při nájmu zcela samozřejmé. Zákon předpokládá, že pronajímatel bude poskytovat nájemci řadu služeb a promítá to do právní úpravy nájmu v příslušných ustanoveních zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (*dále jen „občanský zákoník“*). To, že byla poskytována související plnění (elektřina a internet) nelze považovat za činnost protiprávní. Nad rámec uvedeného se žalobce zavázal vykonávat některé činnosti jménem a na účet společnosti GLETRAN s.r.o., proto vyplácel výhry a vybíral peníze z vědomostních zařízení, které následně předával nájemci. Žalobce však neřešil záležitosti nezbytné k provozu vědomostních zařízení (údržbu či opravu v případě poruchy řešil nájemce). Nemohl nijak ovlivnit funkčnost daného přístroje a řešit jeho nastavení. V případě, že by bylo vědomostní

zařízení ztrátové, bylo by to výlučně k tíži provozovatele, společnosti GLETRAN s.r.o., a i tato skutečnost svědčí o tom, že provozovatelem nemohl být žalobce. Mají-li správní orgány obou stupňů za to, že ze způsobu sjednání nájemného (35 % z výnosu vědomostních zařízení) je možné dovodit, že je žalobce provozovatelem, jedná se o výklad nesprávný. V soukromoprávních vztazích je zcela běžné, že je nájemné závislé na podnikatelském úspěchu či neúspěchu nájemce, tj. že má pronajímatel podíl na zisku. Je časté, že je nájemné sjednáno jako pevná částka s tím, že zbytek nájemného je stanoveno pohyblivou částkou dle tržeb nájemce. Žalobce jako pronajímatel veškerý svůj příjem z nájmu řádně zakládal do účetnictví jako daňově uznatelný příjem. Obdobný postup je běžný v případě povolených loterií a jiných her. Provozovatelé výherních hracích přístrojů jsou zpravidla nájemci (popř. podnájemci) prostoru sloužícího podnikání, přičemž výherní zařízení nainstaluje provozovatel, opravuje jej, nese riziko zisku či ztráty s tím, že pronajímatel (zpravidla hostinský či jiná obdobná osoba) na základě mandátní smlouvy (tedy na základě příkazu, na účet provozovatele a jeho jménem) provádí některé drobné úkony, tj. např. výplatu výher či výběr finančních prostředků z výherních zařízení. Bylo-li by přisvědčeno výkladu pojmu provozování uvedeným správními orgány obou stupňů, tak by i při provozování povolených loterií a jiných podobných her všichni pronajímatelé, hostinští a další osoby, které činí jakýkoliv úkon v souvislosti s provozováním loterií, měli mít platné povolení nezbytné k provozování příslušných her, což je výklad zcela absurdní. Není zde totiž důvodu činit mezi činnostmi žalobce pro společnost GLETRAN s.r.o. v souvislosti s vědomostními zařízeními a činnostmi žalobce v případě, že by zde byly umístěny výherní zařízení povolené třetí osobě jakožto provozovateli, neboť zákon o loteriích nerozlišuje při definici provozování loterií a jiných podobných her mezi legálními a nelegálními loterieri a jinými podobnými hrami. Z textace zákona totiž v žádném případě neplyne rozdíl spatřovaný správními orgány obou stupňů. Tento závěr neplyne ani z žádného rozhodnutí soudu, pročez toto nelze vykládat jinak, než jako zjevnou libovůli správních orgánů obou stupňů, která je v demokratickém právním státě zapovězena. Uvedený výklad je třeba podpořit i výkladem teleologickým, jak uvádí judikatura Ústavního soudu ČR (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17.12.1997, sp.zn. Pl. ÚS 33/97), neb gramatický výklad je pouhým přiblížením právní normě. Aplikací tohoto lze dospět toliko k jedinému závěru, a to, že smyslem a účelem této definice je označit osobu, která skutečně na svůj účet a svým jménem provozuje loterii a jinou podobnou hru, tu osobu, které tato činnost přináší případný zisk. Nicméně toto není situace žalobce, jak bylo uvedeno výše. Tento pouze pronajal prostor, kde byla vědomostní zařízení umístěna a činil drobné, úkony, avšak tyto úkony v žádném případě nesplňují definici provozování dle zákona o loteriích. Žalobce tak neprovozoval vědomostní zařízení, a to bez ohledu na to, zda se jedná o loterie a jiné podobné hry dle zákona o loteriích či nikoliv. Žalobce rovněž postupoval v rámci svého legitimního očekávání v recentní praxi orgánů veřejné správy. Po dobu účinnosti zákona o loteriích se ustálila praxe, která nebyla dosud orgány veřejné správy zpochybněna, kdy provozovatel loterie, který získá povolení, svoji činnost často vykonává částečně za pomoci pronajímatele prostor, kam umisťoval v devadesátých letech minulého století a v prvních letech tohoto století výherní hrací přístroje a v posledních letech i videoloterní terminály, nebo osoby, které v těchto prostorách provozují hostinskou činnost, tj. provozovatel provozuje loterii za pomoci třetích osob. Tato praxe tedy trvá více než čtvrt století. Přestože v posuzovaném případě se nejedná o loterii, je zde použit zcela shodný model, neboť provozovaná vědomostní soutěž funguje na stejném principu (umístění vědomostních zařízení do provozovny). Lze tedy dovozovat, že žalobce byl v legitimním očekávání, a to i pro případ, že se jedná o loterii, že on za situace, kdy vykonává svoji činnost ve zcela stejném rozsahu, jako v případě provozování loterie, nemůže být označen za osobu, která provozuje vědomostní soutěž (loterii). Žalovaný nepopřel, že v případě provozování loterie s povolením u „hostinských“ nikdy nedovozuje, že by tito měli provozovat loterii nebo

jinou podobnou hru. Je tedy s podivem, že se správní orgány s odstupem několika let rozhodly najednou postihovat pronajímatele s účelovým tvrzením, že v tomto případě není provozovatel bezpečně určitelný, což je tvrzení vědomě nesprávné. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 21.7.2009, čj. 6 Ads 88/2006-132 definoval v právní větě legitimní očekávání následovně: „Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi.“ Postup žalovaného je v zásadním rozporu s uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu, kdy žalovaný i prvostupňový správní orgán se v rozporu s ustálenou dlouhodobou praxí najednou rozhodli, že jednání, které dosud nebylo považováno za provozování loterie, ale za pouhou a zcela legální pomoc provozovateli, budou díky svému novému extenzivnímu a účelovému výkladu za provozování loterie považovat. Není podstatné, zdali umístěné přístroje spadají či nespádají pod zákon o loteriích a jiných podobných hrách, ale to, co může legitimně očekávat uživatel prostor, který nechá do svých prostor přístroje umístit někým, kdo se neskryvá a jasně se deklaruje jako provozovatel.

Postup žalovaného spočívající v označení žalobce za provozovatele za situace, kdy je zde osoba, která se sama označuje za provozovatele a je zcela irelevantní, zda se jedná o vědomostní soutěž nebo loterii, a této žalobce pouze vypomáhá s částí činností, stejně jako to dělal donedávna u jiných provozovatelů loterií a jiných podobných her, je zjevně excesivní a nezákonný a v rozporu s legitimním očekáváním žalobce, že k němu bude přistupováno v obdobných situacích stejným způsobem. Jedná se o mimořádně zjevně nezákonný a šikanózní postup žalovaného vůči žalobci, pravděpodobně iniciovaný politickým rozhodnutím odmítajícím respektovat platný právní stav a využívající úmyslně šikanózní interpretace zákona s cílem eliminovat z trhu vědomostní přístroje. Děje se tak nezákonným postihem osob, které s provozovatelem jakkoliv spolupracují (správní orgán spolupracující osobu v rozporu s ustálenou praxí označí za nelegálního provozovatele, i když je provozovatel znám a k provozování se hlásí), s cílem odradit je od spolupráce se skutečným a známým provozovatelem a zinkasovat od něj prostřednictvím nezákonně uložené pokuty finanční prostředky. Uvedené vychází z všeobecně známé skutečnosti, že pracovníci Specializovaného finančního úřadu dostali pokyn zaměřovat se na hostinské, neboť tímto postupem, tj. jejich znechucením, dosáhnou odstranění vědomostních zařízení s provozoven, neboť hostinští nebudou mít právní servis jako společnost, která provozuje vědomostní zařízení, a pokud budou ze strany veřejné správy dostatečně šikanováni a postihováni, nebudou souhlasit s umístěním vědomostních zařízení do svých provozoven. Ze strany žalovaného se jedná o zjevný a úmyslný exces bez právního podkladu, motivovaný politickým zadáním z vedení ústředního orgánu státní správy nadřízeného žalovanému. Postup správních orgánů, který napadeným rozhodnutím posvěcuje žalovaný, v rozporu s ustálenou správní praxí postihuje pronajímatele nebytových prostor, přestože zde dosud nebylo vydáno pravomocné rozhodnutí, že by měly být vědomostní zařízení loterií nebo jinou podobnou hrou. V právním státě se však jedná o postup zcela nepřijatelný, kterému by soudy neměly poskytnout ochranu.

E.

Dle žalobce je třeba vzhledem k uvedenému konstatovat nezákonnost napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí, což je v souladu s § 65 a násl. s.ř.s. důvod pro jejich zrušení.

Při správním trestání je vždy třeba naplnit skutkovou podstatu správního deliktu, tedy subsumovat dané jednání pod právní normu. Skutková podstata sestává vždy ze subjektu páchajícího správní delikt (pachatele), subjektivní stránky (která může být u určitých správních deliktů omezena, zejména u těch objektivních), objektu (tedy chráněného zájmu) a objektivní stránky (jednání, následku a kauzálního nexu mezi těmito). V případě správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích jde o objektivní delikt, nebude tedy zkoumána subjektivní stránka. Objektem je ochrana společnosti před porušováním zákonných povinností při provozování loterií a jiných podobných her. Objektivní stránka taktéž nebyla naplněna, neboť v důsledku činnosti žalobce zjevně nedošlo k porušení zákona. Zejména je třeba poukázat na to, že nebyl označen případný pachatel správního deliktu (jedná-li se skutečně o loterii), ačkoliv žalobce opakovaně označoval společnost GLETRAN s.r.o. jako provozovatele vědomostních zařízení. Došlo-li při provozování vědomostních zařízení k porušení zákona o loteriích, nepochybně se tohoto porušení nedopustil žalobce, neb tento loterie a jiné podobné hry neprovozoval. Je tedy třeba konstatovat, že žalobce není provozovatelem, nic neprovozoval, pročez nemohl porušit příslušné ustanovení zákona o loteriích, a tedy nemohl naplnit skutkovou podstatu správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Žalovaný a prvostupňový správní orgán tedy uložili sankci někomu, kdo není pachatelem případného správního deliktu, vedli řízení s osobou, která se žádného porušení recentní právní úpravy nedopustila, čímž stihli celé řízení zcela zásadní a zjevnou vadou, pročez je třeba napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí pro jeho nezákonnost zrušit.

V rámci žalobního návrhu žalobce uvedl, že je přesvědčen, že ze strany žalovaného došlo k celé řadě výše uvedených pochybení. Předně je třeba akcentovat, že žalobce byl potrestán za to, že provozoval loterie a jiné podobné hry bez platného povolení, čímž měl porušit § 1 odst. 4 zákona o loteriích. Nicméně jak bylo hodnověrně výše doloženo, žalobce nebyl provozovatelem a neprovozoval vědomostní zařízení bez ohledu na to, zda se jedná o loterie a jiné podobné hry či nikoliv. Dle žalobce prvostupňový správní orgán i žalovaný stihli svá rozhodnutí tak závažnými vadami, že je nutno je obě zrušit.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. V souladu s odůvodněním napadeného rozhodnutí konstatoval, že bylo žalobci prokázáno porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích za provozování loterie nebo jiné podobné hry bez povolení Ministerstva financí, za což mu byla v souladu s § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích uložena sankce. Odkázal na § 4 odst. 3 zákona o loteriích, z něhož je zřejmé, že s provozováním TZ KVÍZ souvisí zajištění organizačních činností potřebných k jejich provozu. Za takové označil umístění TZ KVÍZ do prostor provozovny žalobce, zajišťování jejich běžné údržby, přívodu elektrické energie, výplaty výher účastníkům hry prostřednictvím zaměstnanců žalobce, přímý podíl na finančním profitu, a to formou nájemného z výše výnosu, kterým se rozumí výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech TZ KVÍZ. Správní orgán tak zjistil provozování 5 kusů TZ KVÍZ žalobcem bez povolení Ministerstva financí v každé ze dvou provozoven žalobce, což je v rozporu se zákonem. Správní orgán se při vydání rozhodnutí o uložení pokuty vypořádal se všemi zjištěnými skutečnostmi a žalobcem předloženými důkazy. Dle žalovaného není rozhodující, jaké smlouvy měl žalobce uzavřeny se společností GLETRAN s.r.o., ale je nutné vycházet ze skutečného stavu, jak byl zjištěn činností prvostupňového správního orgánu. Jak vyplývá ze spisového materiálu (smlouvy o nájmu č. 2015/BDCC, č. 2015/BAIF, č. B000324 a č. B000323), žalobce nad rámec pronájmu prostor obou provozoven v souvislosti s TZ KVÍZ prokazatelně zajišťoval i další „služby“,

a to např. zajišťování běžné údržby, výplaty výher účastníkům soutěže prostřednictvím zaměstnanců žalobce, zajišťování připojení do elektrické sítě. Uvedené činnosti lze bezpochyby považovat za činnosti směřující k uvedení loterií a jiných podobných her do provozu, včetně zprostředkovatelských, organizačních, finančních, technických a dalších služeb souvisejících se zajištěním provozu těchto her, a tedy se jedná o provozování loterií a jiných podobných her ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Žalobce se podílel na výnosu, přičemž výše měsíčního nájemného byla stanovena jako „35 % z celkového výnosu“. Uvedené jednání žalobce nelze označit za marginální účast na provozu TZ KVÍZ. Žalovaný proto označil za nedůvodnou námitku směřující vůči výkladu § 4 odst. 3 zákona o loteriích, jak je učiněn správní orgány obou stupňů. V napadeném rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, v čem je spatřováno porušení zákona a za co byla žalobci uložena sankce. Dle žalovaného se subjekty disponující pravomocným povolením pohybují v naprosto odlišném právním režimu a jsou na základě povolení za eventuální deliktní jednání bezprostředně odpovědné. V daném případě byla TZ KVÍZ provozována bez platného povolení Ministerstva financí a vzhledem k absenci legálního provozovatele tedy neexistuje subjekt přímo odpovědný za dané deliktní jednání a žalobce vykonával výše zmíněné činnosti, jež lze kvalifikovat jako provozování loterie nebo jiné podobné hry ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Odpovědnost za správní delikt je objektivního charakteru, přičemž zákon o loteriích nevymezuje liberační důvody, jejichž prokázáním je možno v případech zákonem výslovně stanovených se zprostit objektivní odpovědnosti. Otázka zavinění v případě objektivní odpovědnosti nemá žádný význam a není proto možné vyvinění se (exkulpce). Uvedené stanovisko žalovaného podporuje i rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 2.2.2016, čj. 45 Af 5/2014-49, dle něhož: „Z dikce ustanovení § 48 odst. 1 písm. c) loterijního zákona vyplývá, že správního deliktu podle tohoto ustanovení se dopustí právnická osoba bez dalšího již tím, že poruší při provozování loterie či jiné podobné hry některé z ustanovení loterijního zákona. Správní delikt zakotvený v tomto ustanovení je tedy založen na absolutní objektivní odpovědnosti provozovatele loterie či jiné podobné hry bez možnosti vyvinění. Jde tedy o nejprísnejší konstrukci odpovědnosti za správní delikt, kde k naplnění objektivní stránky deliktu postačuje porušení ustanovení loterijního zákona (např. povinnosti učinit taková opatření, aby se loterie či jiné podobné hry nemohly zúčastnit osoby mladší 18 let věku ve smyslu § 1 odst. 8 loterijního zákona). Otázky míry zavinění provozovatele loterie či jiné podobné hry, okolností, za nichž ke spáchání správního deliktu došlo, či učinění veškerých možných opatření k zabránění spáchání správního deliktu jsou proto pro posouzení odpovědnosti za delikt irelevantní a mohou být zohledněny toliko v úvaze správního orgánu o výši uložené pokuty.“

Ve vztahu k argumentaci žalobce, která se týká úvahy, zda vědomostní zařízení spadají pod zákon o loteriích, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde podrobně popsal svá skutková zjištění, rozebral právní úpravu a judikaturu dopadající na danou problematiku a učinil závěr, který má oporu v právních předpisech a spisovém materiálu. Meritum sporu spočívá zejména v nenaplnění definičních znaků loterie a jiné podobné hry dle § 1 odst. 2 a 3 zákona o loteriích. Právní názor žalovaného plně respektuje zákonnou dikci citovaných ustanovení, jak hmotněprávních, tak procesněprávních. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, z jakých důvodů nebylo žalobcem podané odvolání shledáno důvodným, resp. z jakých důvodů dospěl žalovaný k závěru, že je prvostupňové rozhodnutí v souladu se zákonem. Jedním ze základních principů při rozhodování je nezbytná návaznost mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. S ohledem na uvedené měl žalovaný za to, že byly prvostupňovému správnímu orgánu při vydání rozhodnutí o uložení

pokuty známy podstatné skutečnosti, na základě nichž jednání žalobce vyhodnotil jako provozování loterie a jiné podobné hry bez povolení Ministerstva financí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

Žalobci byla uložena pokuta ve výši 50.000 Kč podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, podle něhož: „*Pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické nebo fyzické osobě, která bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10.*“

Pokuta byla žalobci uložena za porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích, podle něhož: „*Loterie a jiné podobné hry mohou být provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem. Provozuje-li loterie a jiné podobné hry stát, jedná jeho jménem ministerstvo nebo jím pověřená státní organizace.*“

Dle žalovaného, resp. prvostupňového správního orgánu, se žalobce dopustil porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích tím, že provozoval nebo organizoval loterii nebo jinou podobnou hru prostřednictvím technických zařízení označených jako KVÍZ (*dále jen „TZ KVÍZ“*) bez platného povolení Ministerstva financí (*dále též jen „MF“*), a to 5 kusů v období nejméně ode dne 1.3.2015 nejméně do měsíce listopadu 2015 v provozovně „HERNA BAR STAR“, na adrese Strakonická 171, 341 01 Horažďovice a 5 kusů v období nejméně ode dne 1.3.2015 nejméně do měsíce října 2015 v provozovně „Herna U Smrku“, na adrese Nádražní 341, 342 01 Sušice.

Mezi účastníky je sporné, zda správní orgány posoudily zjištěný skutkový stav v souladu s § 4 odst. 3 zákona o loteriích, když žalobce označily za provozovatele předmětných TZ KVÍZ a zda je žalobce fyzickou osobou, která ve smyslu § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích bez povolení, které by bylo oprávněno vydat MF, provozovala nebo organizovala v označeném období loterii nebo jinou podobnou hru.

1.

K vyřešení této otázky je nejprve nutno posoudit, zda se v případě TZ KVÍZ jedná o zařízení sloužící k provozování loterií a jiných podobných her podle zákona o loteriích. Nejedná se o otázku okrajovou, jak namítá žalobce, ale o otázku zásadní, neboť bez jejího kladného zodpovězení by nebylo možné postupovat podle zákona o loteriích. Této otázce se

proto zcela správně věnoval prvostupňový správní orgán a následně i žalovaný. Oba správní orgány dospěly ke shodnému závěru, že se v případě TZ KVÍZ, stejně jako v případě výherních hracích přístrojů (*dále jen „VHP“*) a funkčně nedělitelných centrálních loterních systémů, resp. koncových interaktivních videoloterních terminálů (*dále jen „IVT“*), jedná o zařízení sloužící ke stejnému účelu, k provozování loterií a jiných podobných her prostřednictvím elektronických zařízení.

Podle § 1 odst. 1 zákona o loteriích: „*Provozování loterií a jiných podobných her je zakázáno, s výjimkou případů stanovených tímto zákonem. Účelem tohoto zákona je vymezit rámec pro zákonem povolené podnikání v oblasti loterií a jiných podobných her a pro jejich provozování, přispět k ochraně osob, které se účastní loterií a jiných podobných her, a k omezení společenských rizik této účasti.*“ Dle tohoto ustanovení zákona o loteriích je provozování loterií a jiných podobných her zakázáno, s výjimkou případů stanovených tímto zákonem. Provozování loterií a jiných podobných her je tak možné jen v případech, kdy to zákon povoluje.

Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích: „*Loterií nebo jinou podobnou hrou se rozumí hra, již se účastní dobrovolně každá fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje. O výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost uvedená provozovatelem v předem stanovených herních podmínkách (dále jen "herní plán"). Nezáleží přitom na tom, provádí-li se hra pomocí mechanických, elektronickomechanických, elektronických nebo obdobných zařízení.*“ Loterií nebo jinou podobnou hrou je dle tohoto ustanovení hra, které se dobrovolně účastní fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku). Podle § 1 odst. 8 věty první zákona o loteriích: „*Účastníkem loterie nebo jiné podobné hry (dále jen „sázející“)* může být jen fyzická osoba, která dovršila 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně.“ O výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost uvedená provozovatelem v předem stanoveném herním plánu. Výhra spočívá ve faktickém získání peněžitě (nebo nepeněžitě) výhry. Prohra spočívá v tom, že není vrácen vklad. Podle § 1 odst. 3 zákona o loteriích: „*Okolnost, jež určuje výhru (výsledek slosování, sportovního utkání, dostihů, závodů a jiné budoucí události), nesmí být nikomu předem známa a musí být takového druhu, aby nemohla být provozovatelem nebo sázejícím ovlivněna.*“ Náhoda je dle uvedeného ustanovení proces zahrnující okolnosti určující výhru, které není možné ovlivnit, a to ani sázejícím ani provozovatelem. Definičními znaky loterií nebo jiných podobných her tak jsou dobrovolnost, vklad, náhoda, výhra nebo prohra.

V § 2 zákona o loteriích je uvedeno, které hry jsou loteriemi nebo jinými podobnými hrami. Jejich výčet je uvozen slovem „zejména“. To znamená, že pod písmeny a) až n) tohoto ustanovení nejsou uvedeny všechny hry, které lze označit jako loterie nebo jiné podobné hry. Proto je nutno případnou konkrétní hru posoudit na základě definičních znaků stanovených v § 1 odst. 2 zákona o loteriích, jak jsou výše uvedeny. Pokud jsou v případě konkrétní posuzované hry naplněny definiční znaky loterie nebo jiné podobné hry, pak ji není možné ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o loteriích provozovat bez povolení vydaného příslušným orgánem.

Prvostupňový správní orgán popsal v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí na základě svých kontrolních zjištění předmětná TZ KVÍZ, na nichž byla nabízena v provozovnách žalobce posuzovaná hra „VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ“, s tím, že jednotlivá technická zařízení nejsou vizuálně zcela totožná, ale co do základních funkčních charakteristik jsou shodná. Popsal rovněž, jak probíhá hra na těchto technických zařízeních. Po vložení finanční částky se tato v plné výši připsala do kreditu (1 Kč = 1 kredit). Na

monitoru se zobrazila informace: „PRO ÚČAST V SOUTĚŽI MUSÍŠ SOUHLASIT S PRAVIDLY“. Pro možnost účasti na hře bylo nutné stisknout tlačítko „OK“. Pod textem s pravidly se nabízely možnosti (červeně podbarvená volba „Odejít“, oranžová volba „Nesouhlasím“ a zelená volba „Souhlasím“). Stisknutím zeleného tlačítka byl udělen souhlas s pravidly. Na monitoru se dále objevila hlavní nabídka, která obsahovala celkem 6 položek: PRAVIDLA/INSTRUKCE; OTÁZKOVÁ SOUTĚŽ; OTÁZKOVÁ SOUTĚŽ s vizualizací; OBRÁZKOVÁ SOUTĚŽ; VYBRAT CENU; BANKA OTÁZEK.

Konkrétně pak popsal, že po vstoupení do části „OTÁZKOVÁ SOUTĚŽ s vizualizací“ je nabízeno šest typů tzv. „válcových her“ (v některých případech bylo nabízeno na několika záložkách v součtu cca 16 her), kdy se při výběru konkrétní hry zobrazí grafická vizualizace minimálně tří herních válců. Na jednotlivých válcích jsou zobrazeny nejružnější symboly - např. ovoce, čísla a jiné symboly společně s otazníky. Po zvolení výše sázky (od 5,- Kč zpravidla do 100,- Kč) je hra uskutečněna tak, že po zmáčknutí tlačítka „OTÁZKA“ dojde k odečtení sázky z kreditu, poté proběhne vizualizace roztočení válců, zobrazí se otázka a hodnota otázky. Na otázku je možno odpovědět stisknutím tlačítka „ANO“ či „NE“. Po jejím správném zodpovězení se zobrazí text „GRATULUJEME SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ“ a příslušná hodnota výhry či prohry (vždy alespoň 1,- Kč) se přičte do kreditu. V případě nesprávné odpovědi na otázku se zobrazí text „BOHUŽEL ŠPATNÁ ODPOVĚĎ“ a do výsledného kreditu je přičteno 0,- Kč. Zbývajícím kredit je možné prostřednictvím obsluhy vyplatit. Po vstoupení do části „OBRÁZKOVÁ SOUTĚŽ“ a stisknutí tlačítka „OTÁZKA“ je z kreditu odečtena výše sázky, jež je volitelná (od 5,- Kč zpravidla do 100,- Kč). S grafickou animací je za současného vyobrazení předmětu otázky (např. v podobě rostlin) zobrazena otázka, které je poté přidělena hodnota v různé, hráči předem neznámé výši. Na otázku je možno odpovědět stisknutím tlačítka s jednou z možných odpovědí (zpravidla ze tří možností). Po jejím správném zodpovězení se zobrazí text „GRATULUJEME SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ“ a příslušná hodnota výhry či prohry (vždy alespoň 1,- Kč) se přičte do kreditu. V případě nesprávné odpovědi na otázku se zobrazí text „BOHUŽEL ŠPATNÁ ODPOVĚĎ“ a do výsledného kreditu je přičteno 0,- Kč. Zbývajícím kredit je možné prostřednictvím obsluhy vyplatit. V průběhu her je možné uvedené druhy her střídát. Na jednotlivé otázky není nutné ihned odpovídat s tím, že je možné pokračovat ve hře i pouze za vizualizace válcových her, přičemž otázky jsou automaticky přesouvány do tzv. „banky otázek“. Následně je možné všechny otázky směnit za otázku jedinou, na kterou lze odpovědět stisknutím tlačítka „ANO“, či „NE“, a to i za pomoci nápovědy, která je vždy správně.

Jak již bylo uvedeno definičními znaky loterií a jiných podobných her je dobrovolnost, vklad, náhoda, výhra nebo prohra. V případě posuzovaných TZ KVÍZ je bez pochyby naplněn znak dobrovolnosti účasti na hře. Naplněn je i další znak, vklad, neboť před zahájením hry je nezbytné souhlasit s jejími pravidly a vložit peněžitý vklad (u kontrolovaných her se vklad pohyboval v rozmezí 5,- Kč až 100,- Kč). Definiční znak náhody nebo předem neznámé okolnosti při hře na TZ KVÍZ prvostupňový správní orgán popsal na základě uvedeného popisu průběhu hry a dalších zjištění, jež jsou součástí spisu, tak, že proces, který je rozhodný pro určení výhry, se skládá ze dvou dílčích částí (přidělení hodnoty následující otázky, pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi). Pro dosažení výhry je nezbytné splnit každou z nich. Prvostupňový správní orgán proto posoudil každou z nich samostatně a následně ve vzájemné souvislosti.

K posouzení dílčí části procesu přidělení hodnoty následující otázky prvostupňový správní orgán uvedl, že dojde po stisku tlačítka „OTÁZKA“ k odečtení sázky, zobrazení otázky a poté příslušné hodnoty výhry či prohry. Při hře je možno dosáhnout jak hodnoty

vyšší, než činil vklad (dílčí výhra), tak hodnoty nižší, avšak vždy alespoň 1,- Kč (dílčí prohra). Částku, která je nižší než sázka, nelze považovat za výhru, neboť dojde ke ztrátě finančních prostředků (při sázce 5,- Kč a výhře 1,- Kč činí ztráta 4,- Kč). Při opakovaných hrách se zobrazují různé grafické kombinace na válcových hrách s různou hodnotou pro následující otázku, tedy hodnotou dílčí výhry či dílčí prohry. Po zahájení hry sázejícím (stisknutí tlačítka „OTÁZKA“) se vyobrazí „výherní“ symboly na válcových hrách, přičemž toto vyobrazení objektivně nelze ze strany sázejícího ovlivnit, a to ani v případě předem nastavené matematické rovnice (algoritmu) určující hodnotu dílčí výhry či dílčí prohry, neboť sázející neví, v jaké její části se nachází a proč je mu vygenerována ta či ona hodnota. Obdobně je tomu v případě her „OBRÁZKOVÁ SOUTĚŽ“. Zde není grafické rozhraní v podobě tzv. „válcových her“, ale i zde jde o okolnost, jež nemůže být sázejícím jakkoli ovlivněna, když při opakovaných hrách jsou nabízeny různé hodnoty dílčí prohry, resp. dílčí výhry, bez možnosti přímé ovlivnitelnosti sázejícím. Ze strany provozovatele je tato situace obdobná. V posuzovaných případech se jedná o technické elektronické zařízení, které obsahuje předem nastavený proces (soustavu matematických rovnic), který není ve svých dílčích jednotlivostech provozovatelem v průběhu hry přímo ovlivňován. Z hlediska zákona o loteriích se nejedná o ovlivnění okolnosti, jež určuje výhru. Na základě uvedeného prvostupňový správní orgán posoudil tuto dílčí část procesu přidělení hodnoty následující otázky zcela správně za naplňující definici náhody či předem neznámé okolnosti, když se jedná o okolnost, jež určuje výhru, která není předem známa a není sázejícím ani provozovatelem ovlivněna.

Při posouzení dílčí části procesu označeného jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi zjistil prvostupňový správní orgán, že na pokládané otázky existuje objektivně správná odpověď a ta je akceptována technickým zařízením. Tuto část je sázející schopen ovlivnit, když jeho odpověď záleží pouze na jeho znalostech. Jiné je to ve vztahu k provozovateli, který následnou činnost sázejících v podobě správné či špatné odpovědi na položenou otázku již přímo ovlivnit nemůže, a i přes provozovatelem nabízenou nápovědu je ve výsledku jen na volbě sázejícího, jak bude postupovat. Protože je sázející schopen ovlivnit tuto dílčí část svojí správnou odpovědí, shoduje se soud s prvostupňovým správním orgánem, že tato část označená jako pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplnuje definici náhody či předem neznámé okolnosti.

Pokud je v rámci posuzovaného procesu v případě jedné jeho části přidělení hodnoty následující otázky přítomna náhoda nebo předem neznámá okolnost, pak je nutné celý proces posoudit jako proces náhodný. Míra náhody má významný vliv na průběh celého procesu, neboť vědomosti sázejícího mají ve většině případů vliv pouze na výši prohry, když i při správně zodpovězené otázce je hodnota připsané „výhry“ nižší, než byl původní vklad. Prvek náhody nebo předem neznámé okolnosti je v tomto procesu naplněn vždy, když v rámci obou (kumulativních) kroků k dosažení výhry je zastoupen kromě kroku znalostního i krok náhodný (nezanedbatelný).

Naplňen je také prvek výhry. Prvostupňovým správním orgánem bylo zjištěno z her, které v průběhu kontrol vyzkoušel, že ve vztahu k jednotlivé hře je výhra možná a zbývajícím kredit je obsluhou vyplacen.

Prvostupňový správní orgán tak dospěl ke zcela správnému závěru, že hra provozovaná prostřednictvím TZ KVÍZ naplňuje definiční znaky loterie a jiné podobné hry, kterými jsou dobrovolnost, vklad, náhoda, výhra nebo prohra, proto je provozování hry

prostřednictvím TZ KVÍZ provozováním loterie nebo jiné podobné hry a dopadá na ni regulace učiněná zákonem o loteriích.

Žalovaný se ztotožnil se závěrem prvostupňového správního orgánu. Uvedl, že v souvislosti s provozem TZ KVÍZ, prostřednictvím kterých je provozována „Vědomostní soutěž“ v kombinaci s hrou o peníze s přítomností prvku náhody, se v obecné rovině hovoří jako o tzv. Kvízomatech. Toto označení je užíváno jednak veřejností, médií, ale především o TZ jako o kvízomatech hovoří Ministerstvo financí, které se k jejich charakteru vyjádřilo v Rozšířeném stanovisku k tzv. „Kvízomatům“ ze dne 24.7.2014, kde jsou tyto posouzeny následujícím způsobem:

„Loterní zákon považuje za loterii nebo jinou podobnou hru takovou hru, u níž se účastníkovi nezaručuje návratnost zaplaceného vkladu a zároveň o výhře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost (uvedená v herním plánu). U her provozovaných prostřednictvím kvízových hracích automatů není návratnost zaplaceného vkladu zaručena, a to ani za předpokladu správně zodpovězené otázky účastníkem, neboť o výhře nebo prohře (prostřednictvím variabilní hodnoty otázky) rozhoduje nastavený výherní poměr založený na poměru vkladu a hodnoty otázky v rámci stanoveného cyklu. Tento výherní poměr je nastaven ve prospěch provozovatele (nikoliv účastníka) hry. I při správně zodpovězené otázce dochází u naprosté většiny jednotlivých her k prohře s tím, že výše připsaného kreditu je nižší než sázka na jednu hru. Ve výjimečných případech následuje v dílčí hře nabídka hodnoty otázky vyšší hodnoty, než činí vklad (sázka), po jejímž správném zodpovězení je ekvivalent hodnoty otázky v kreditech připsán do celkového kreditu. Tato hodnota otázky dosahuje zpravidla vyšší hodnoty než je výše sázky. Z pohledu účastníka hry tak o výhře nebo prohře rozhoduje předem neznámá okolnost, kterou je výše neznámé hodnoty otázky následující po otázce s hodnotou účastníkovi známou. Právě tato výše hodnoty otázky je okolností předem neznámou, neboť účastník nemá možnost náhledu na celý průběh jím plánovaného počtu jednotlivých her. Jestliže by byl náhled do budoucích otázek (včetně jejich hodnoty) účastníkovi k dispozici, pak by byl účastník schopen racionálně dovodit, že návratnost jím vložených prostředků je nereálná.“

„Vzhledem ke skutečnosti, že souhrnný poměr výher a proher v dílčích hrách je v rámci obecně specifikovaného herního cyklu k tíži účastníka, a to v souvislosti s předem nastaveným výherním poměrem, má účastník možnost výhry pouze v omezeném množství dílčích her daného cyklu. V tomto lze shledat shodu s legálně provozovanými technickými zařízeními s tím, že vědomosti účastníka mají v případě účasti na hře prostřednictvím vědomostního kvízu v naprosté většině vliv pouze na výši celkové prohry účastníka. V případech, kdy se na výhře nebo prohře podílí prvek náhody zároveň i s prvkem znalostním, je nutno individuálně posuzovat konkrétní prvky ve vzájemných souvislostech v rámci jednotlivých případů, a to nejen z hlediska podílu matematicky vyjádřené šance na potenciální výhru na straně jedné a znalosti hráče na straně druhé, to vše s ohledem na potenciální společenskou škodlivost.“

„Podmínka náhody je splněna ve všech případech, kde o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost, kterou účastník hry nemá objektivní možnost žádným způsobem ovlivnit, předvídat na základě zkušeností či veřejně dostupných informací, ani ji zjistit pomocí matematického vzorce. Případ, kdy hráč má možnost nahlédnout do dalšího kroku soutěže, je specifická situace a při jejím posouzení záleží na tom, zda po nahlédnutí do dalšího kroku soutěže bude splněna podmínka náhody pro rozhodování o výhře nebo prohře. Hráči mohou být v jisté fázi dány informace, dle nichž může ovlivnit svou účast (případně

pozici ve hře), avšak v konečném výsledku bude o výhře či prohře rozhodovat předem neznámá skutečnost, tudíž je naplněn definiční znak náhody. Hodnota otázky generovaná v druhém a dalších kolech není účastníkovi hry známa a právě tato neznámá okolnost je oním důvodem motivujícím sázejícího k další účasti ve hře s úmyslem získat výhru v hodnotě vygenerované ceny otázky v dalších kolech. To vše za předpokladu, že v naprosté většině her sázející získá při správně zodpovězené otázce za vklad např. ve výši 5 Kč výhru v hodnotě 1 Kč (hodnota ztráty kreditu). Na základě této konstrukce je více než jednoznačné, že i uplatněním svých vědomostí je hráč vystaven (v naprosté většině pokusů) při realizaci sázky v minimální výši 5 Kč ztrátě 4 Kč z vkladu (sázky) s tím, že očekávání možné vyšší hodnoty otázky generované na základě účastníkovi neznámé okolnosti je právě oním stimulem, který udržuje sázejícího ve hře. V tomto případě tedy o výhře rozhoduje náhoda, neboť nebýt náhodně generovaného postavení symbolů na válci (promítajícího se do výše hodnoty otázky), nebylo by reálné dosažení výhry osobou sázejícího v kontextu ust. § 1 odst. 2 loterního zákona.“ Ministerstvo financí náhodu ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích shledává nejen v případě, kdy o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost, ale „i v případě, že hodnota či výše výhry není předem známá a o jejím určení rozhoduje náhodný proces, nebo předem neznámá okolnost. Z tohoto pohledu i pravidla hry založená například na principu „vyhrává každý“, tj. garance výhry pro všechny účastníky, nelze považovat za okolnost, která vylučuje náhodu, a to v případech, kdy výše jednotlivé výhry je závislá na náhodě nebo předem neznámých okolnostech. Jediným objektivním přístupem jak náhodu posuzovat je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Ministerstvo financí náhodu neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují, jak již je uvedeno výše, individuální posouzení, s tím, že v těchto případech Ministerstvo financí konstatuje své odborné vyjádření, resp. právní názor, ale konečný nezpochybnitelný verdikt o správnosti takového posouzení náleží výhradně jen a pouze soudu.“ S uvedeným právním posouzením TZ KVÍZ se krajský soud zcela ztotožňuje a z toho, co bylo uvedeno výše, v rámci posouzení dané problematiky prvostupňovým správním orgánem, je zřejmé, že prvostupňový správní orgán vycházel z uvedeného stanoviska MF a aplikoval je na svá konkrétní zjištění učiněná v obou provozovnách žalobce.

Krajský soud proto činí závěr, že prvostupňový správní orgán a žalovaný v odůvodnění svých rozhodnutí, které krajský soud jako soud rozhodující ve správním soudnictví posoudil jako jeden celek, řádně ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu odůvodnily závěr o tom, že se v případě TZ KVÍZ jedná o loterii nebo jinou podobnou hru ve smyslu § 1 odst. 2 a 3 zákona o loteriích, a to přesto, že jsou součástí procesu hry „vědomostní“ otázky (na rozdíl od VHP a IVT). S uvedeným závěrem se krajský soud zcela ztotožňuje.

2.

Mezi účastníky je zejména sporné, zda správní orgány posoudily zjištěný skutkový stav v souladu s § 4 odst. 3 zákona o loteriích, když žalobce označily za provozovatele předmětných TZ KVÍZ a zda je žalobce fyzickou osobou, která ve smyslu § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích bez povolení, které by bylo oprávněno vydat MF, provozovala nebo organizovala v označeném období loterii nebo jinou podobnou hru.

Žalobce byl v posuzovaném období jako fyzická osoba nájemcem nebytových prostor na adrese Horažďovice, Strakonická 171 a Sušice, Nádražní 341, kde provozoval hostinskou činnost (viz smlouvy o nájmu). V provozovnách žalobce bylo umístěno 5 kusů TZ KVÍZ v provozovně v Horažďovicích a 5 kusů TZ KVÍZ v provozovně v Sušici, a to na základě

smlouvy o nájmu části prostor pronajatých žalobcem k provozování hostinské činnosti uzavřené žalobcem se společností GLETRAN s.r.o.. Žalobce namítá, že se ve smlouvě zavázal společnosti GLETRAN s.r.o. dát do užívání část prostoru sloužícího k jeho podnikání s tím, že dodá elektrickou energii a připojení k veřejné datové síti (internetu), za což se nájemce zavázal hradit žalobci sjednané nájemné. Dle pověření náležejících ke každé z nájemních smluv byl žalobce pověřen společností GLETRAN s.r.o. k výkonu některých činností v pověření specifikovaných (zejména k výběru finančních prostředků a k výplatě výher). Ve správním řízení i nyní v žalobě žalobce na základě uvedeného namítal, že nebyl provozovatelem předmětných TZ KVÍZ umístěných v jeho dvou provozovnách, jejich provoz nijak neorganizoval, nemohl se tak dopustit porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích a správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Dle žalobce byla provozovatelem předmětných TZ KVÍZ společnost GLETRAN s.r.o.

Ve správním řízení zahájeném dne 1.2.2016 vycházel prvostupňový správní orgán z těchto důkazních prostředků: z fotodokumentace pořízené v obou provozovnách a situačních plánek obou provozoven (včetně zakreslení umístění TZ), ze smluv o nájmu k provozování hostinské činnosti v obou provozovnách, ze smluv o nájmu ze dne 1.3.2015, č. 2015/BDCC a č. 2015/BDCD uzavřených se společností GLETRAN s.r.o. a z pověření ke smlouvám č. 2015/BDCC a č. 2015/BDCD, z přehledu provozu TZ v provozovnách žalobce za období 3/2015-8/2015 v počtu 12 listů, z účetních podkladů žalobce v počtu 56 listů. Prvostupňový správní orgán měl rovněž k dispozici vyjádření žalobce k oznámení o zahájení řízení ze dne 25.2.2016. V řízení pak provedl dne 25.2.2016 ústní jednání.

Jak je uvedeno v předchozí části tohoto rozsudku, je nutno předmětné TZ KVÍZ zařadit mezi loterie a jiné podobné hry, a to na základě definičních znaků odpovídajících loterii nebo jiné podobné hře, jak jsou stanoveny v § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Proto musí být jejich provozování v souladu s podmínkami stanovenými v zákoně o loteriích. K provozování předmětných TZ KVÍZ nebylo uděleno Ministerstvem financí povolení, jak bylo ve správním řízení zjištěno, ačkoliv ve smyslu § 4 odst. 1 věty první zákona o loteriích mohou být loterie a jiné podobné hry provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem, v daném případě MF. Za takové situace zde nebyl subjekt, který by bylo možné na základě příslušného povolení označit za provozovatele předmětných TZ KVÍZ. Jiná by byla situace, kdyby bylo společnosti GLETRAN s.r.o. ve smyslu § 4 odst. 4 zákona o loteriích vydáno povolení k provozování předmětných TZ KVÍZ jako právnické osobě, která má sídlo na území České republiky. Pak by za porušení příslušných ustanovení zákona o loteriích byla postihována přímo společnost GLETRAN s.r.o. Za situace, kdy společnost GLETRAN s.r.o. nepožádala o povolení k provozování loterií a jiných podobných her (předmětných TZ KVÍZ), resp. takové povolení jí nebylo Ministerstvem financí vydáno, je pro posouzení, kdo byl provozovatelem předmětných TZ KVÍZ, bezpředmětné, že tato společnost uzavřela s žalobcem nájemní smlouvy, na jejichž základě byla předmětná TZ KVÍZ umístěna v provozovnách žalobce a zde provozována. Podstatné je zjištění, kdo tato technická zařízení fakticky provozoval. Soud se ztotožňuje se správními orgány, že bylo na žalobci, aby si ověřil, před tím, než uzavřel příslušné smlouvy a před tím, než byla předmětná TZ KVÍZ do jeho provozoven umístěna a zde započato s jejich provozováním, zda má společnost GLETRAN s.r.o. k jejich provozování příslušná povolení podle zákona o loteriích. Pokud tak žalobce neučinil a následně, jak bude uvedeno, bylo zjištěno, že činnosti, které v souvislosti s provozem předmětných TZ KVÍZ vykonával žalobce, je nutno v souladu s § 4 odst. 3 zákona o loteriích označit za činnosti směřující k jejich provozování, nemohla být úspěšnou argumentace žalobce, že je z uzavřených nájemních smluv zřejmé, že byla provozovatelem předmětných TZ KVÍZ společnost GLETRAN s.r.o.

Prvostupňový správní orgán po zjištění, že jsou v provozovnách žalobce provozována předmětná TZ KVÍZ, aniž by byla MF vydána k jejich provozu příslušná povolení, učinil zcela správný závěr o porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích. Následně pak zjišťoval, jak je zajišťován provoz předmětných TZ KVÍZ. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jsou podrobně uvedena skutková zjištění učiněná ve správním řízení.

Provozování předmětných TZ KVÍZ v období od 1.3.2015 do listopadu 2015 vychází z přehledů o jejich provozu v jednotlivých provozovnách žalobce za toto období. Datum počátku provozování ke dni 1.3.2015 je odůvodněno obsahem smluv o nájmu uzavřených se společností GLETRAN s.r.o. Datum ukončení jejich provozování k měsíci listopadu 2015 bylo stanoveno na základě účetní dokumentace předložené žalobcem. Při ústním jednání dne 25.2.2016 žalobce uvedl, že provozoval jiná technická zařízení povolená příslušným správním orgánem v provozovně v Horažďovicích od roku 2011 a v provozovně c Sušici cca od roku 2008 - 2009. O legálnosti provozování předmětných TZ KVÍZ neměl žalobce pochyby, neboť mu bylo řečeno, že se jedná o vědomostní kvízy. Soud se ztotožňuje se správními orgány obou stupňů, že žalobce jako podnikající fyzická osoba měl při vynaložení náležité odborné péče, jak mu ukládají příslušné právní předpisy, vědět, že předmětná TZ KVÍZ slouží (obdobně jako před nimi zde umístěná jiná technická zařízení) k provozování loterií nebo jiných podobných her a lze je provozovat pouze na základě příslušného povolení. Nevynaložil-li žalobce ke zjištění této skutečnosti náležitou péči, pak nelze tuto jeho nedbalost zohlednit při posuzování jeho odpovědnosti za spáchání správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích.

V obou smlouvách o nájmu uzavřených se společností GLETRAN s.r.o. je v bodě 2 stanoveno: „*Účelem nájmu dle této smlouvy je podnikatelská činnost nájemce dle předmětu činnosti nájemce prostřednictvím internetových zařízení (dále jen „IZ“) dle předmětu činnosti nájemce.*“ Dle bodu 5 obou smluv byl žalobce povinen zajistit běžnou zevní údržbu předmětných TZ KVÍZ. Z veřejných rejstříků prvostupňový správní orgán zjistil, že žalobce provozuje výhradně hostinskou činnost, k níž provoz výherních technických zařízení představuje pouze méně významnou doplňkovou hospodářskou aktivitu. Ve veřejně dostupné inzerci (včetně webu Úřadu práce ČR) bylo dohledáno poměrně velké množství nabídek zaměstnání pro barmany, servírky a ostatní hostinský personál. Naproti tomu ve veřejném prostoru nebyly dohledány žádné indicie, které by naznačovaly tomu, že provoz výherních technických zařízení u žalobce dominuje, či že hrál kdy v minulosti nějakou významnou roli. Nic takového nelze dovozovat ani z facebookové stránky provozovny „STAR Horažďovice“, kde provozovna dokonce není ani označena jako herna. Na nedatované webové stránce [http://hiedasnnides.cz/firmv/oonsion-hamerna-u SITUku-f 167/](http://hiedasnnides.cz/firmv/oonsion-hamerna-u-SITUku-f167/) týkající se provozovny Sušice je výslovně uvedeno, že provoz herny je v této provozovně novinkou. Z výpovědi žalobce a z pověření náležejícího k jednotlivým nájemním smlouvám uzavřeným se společností GLETRAN s.r.o. vyplynulo, že zaměstnanci žalobce vypláceli hráčům výhry z TZ KVÍZ. V rámci ústního jednání pak bylo zjištěno, že připojení předmětných TZ KVÍZ do elektrické sítě a k internetu nezajišťoval žalobce, avšak náklady na elektrickou energii a na připojení k wi-fi routeru hradil výhradně žalobce. Z ústního jednání a smluv uzavřených se společností GLETRAN s.r.o. dále vyplynulo, že se žalobce a společnost GLETRAN s.r.o. podíleli na výnosu z předmětných TZ KVÍZ v poměru 35 % ku 65 %. Žalobce tak byl přímo motivován k podpoře celkové výše výnosu. Jak žalobce uvedl, byl po uplynutí kalendářního měsíce seznamován společností GLETRAN s.r.o. s výší výnosu, a to zejména prostřednictvím „Vyhodnocení vědomostní soutěže z přístupového místa“. Tzv. nájemné pro žalobce bylo

následně stanoveno ve výši 35 % z tohoto výnosu. Dle předložených účetních podkladů tak činil výnos připadající na žalobce za měsíce březen – listopad 2015 celkem 116.633,35,-Kč.

Zákon o loteriích stanoví v § 4 odst. 3, co se rozumí provozováním loterií a jiných podobných her. Jedná se o činnost směřující k uvedení loterií a jiných podobných her do provozu, včetně zprostředkovatelských, organizačních, finančních, technických a dalších služeb souvisejících se zajištěním provozu těchto her a jejich řádné ukončení a vyúčtování. Provozováním loterií se také rozumí vykonávání všech dalších činností, které provozovateli ukládají jiné právní předpisy.

Předně je nutno konstatovat, jak to učinil i prvostupňový správní orgán, že činnosti, které prováděl žalobce v souvislosti s provozem jednotlivých TZ KVÍZ, prováděl v označené době soustavně a bez nich by nebyl provoz těchto technických zařízení možný. Za tyto činnosti prvostupňový správní orgán označil umístění TZ KVÍZ do provozu žalobce, připojení do sítě elektrické energie a do veřejné datové sítě, které hradil žalobce, zajišťování běžné údržby, výplaty výher účastníkům hry, výběr finančních prostředků vložených do TZ KVÍZ. Soustavný výkon těchto činností, zajišťovaných i zaměstnanci žalobce, žalobce nepopírá, ale považuje je za běžnou součást jím uzavřených smluv s tím, že jako odměna byla sjednána částka ve výši 35 % z výnosu TZ KVÍZ v daném měsíci. Soud se neztotožňuje s žalobcem, že byly uvedené činnosti prováděny žalobcem (či zaměstnanci žalobce) toliko v rámci nájemních smluv uzavřených se společností GLETRAN s.r.o. Jednak měl žalobce zájem na výši výnosu, jednak prováděl soustavně činnosti zajišťující provoz předmětných TZ KVÍZ, jak jsou vymezeny v § 4 odst. 3 zákona o loteriích, jednak byl v bodě 2. smluv uzavřených se společností GLETRAN s.r.o. stanoven účel nájmu, kterým „*je podnikatelská činnost nájemce dle předmětu činnosti nájemce prostřednictvím internetových zařízení dle předmětu činnosti nájemce.*“ Dle názoru soudu tak prvostupňový správní orgán dospěl na základě zjištěných skutečností ke správnému závěru, že provozovatelem předmětných TZ KVÍZ je žalobce (viz protokoly o kontrole ze dne 17.4.2015, čj. 56450/15/4323-11814-402772 a ze dne 20.4.2015, čj. 56451/15/4323-11814-402772).

Žalovaný se pak zcela správně ztotožnil se závěry prvostupňového správního orgánu s tím, že činnosti, které žalobce vykonával v souvislosti s provozem předmětných TZ KVÍZ, lze bezpochyby považovat za činnosti směřující k uvedení loterií a jiných podobných her do provozu, včetně zprostředkovatelských, organizačních, finančních, technických a dalších služeb souvisejících se zajištěním provozu těchto her, a zopakoval, že se tak jedná o provozování loterií a jiných podobných her ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Na základě odvolací námitky žalovaný konstatoval, že v daném případě není rozhodující, jaké smlouvy měl žalobce uzavřeny se společností GLETRAN s.r.o., nýbrž je nutné vycházet ze skutečného stavu tak, jak byl zjištěn činností prvostupňového správního orgánu. Rovněž žalovaný uvedl, že si žalobce mohl a měl před zahájením své činnosti z důvodu právní opatrnosti ověřit, zda jím provozovaná činnost je v souladu se zákonem o loteriích. Žalovaný v té souvislosti odkázal na obecný právní princip *vigilantibus iura skripta sunt* (bdělým náleží práva). Dle žalovaného si žalobce počínal v rozporu s touto zásadou a bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že jeho jednání nebude sankcionováno. Vykonával činnosti, které je nutno kvalifikovat jako provozování loterie nebo jiné podobné hry ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích. Odpovědnost za správní delikt je objektivního charakteru, přičemž zákon o loteriích nevymezuje liberační důvody, jejichž prokázáním je možno v případech zákonem výslovně stanovených se zprostit objektivní odpovědnosti. Otázka zavinění v případě objektivní odpovědnosti nemá žádný význam, a není proto možné vyvinění se (exkulpace).

Krajský soud proto činí závěr, že odpovědnost za porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích a s tím související odpovědnost za spáchání správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích je odpovědností objektivní a zákon o loteriích v té souvislosti nepřipouští žádné liberační důvody. Správními orgány byl na základě skutkových zjištění zcela v souladu s § 4 odst. 3 zákona o loteriích učiněn závěr, že žalobce jako fyzická osoba bez povolení, které by bylo oprávněno vydat MF, provozoval v daném období předmětná TZ KVÍZ, bylo proto bez významu, že žalobce předložil uzavřené nájemní smlouvy včetně příloh (pověření). Žalobce tak byl v daném období provozovatelem předmětných TZ KVÍZ, tyto provozoval bez povolení vydaného MF, čímž porušil § 4 odst. 1 zákona o loteriích. Dopustil se tak správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, když jako fyzická osoba bez povolení, které by bylo oprávněno vydat MF, provozoval nebo organizoval v označeném období loterii nebo jinou podobnou hru.

3.

Nesprávná je argumentace žalobce, že při zajišťování činností (správními orgány označených dle § 4 odst. 3 zákona o loteriích za činnosti směřující k uvedení loterií a jiných podobných her do provozu), postupoval v rámci svého legitimního očekávání v recentní praxi orgánů veřejné správy. Dle žalobce se „*po dobu účinnosti zákona o loteriích ustálila praxe, která nebyla dosud orgány veřejné správy zpochybněna, kdy provozovatel loterie, který získá povolení, svoji činnost často vykonává částečně za pomoci pronajímatele prostor, kam umisťoval v devadesátých letech minulého století a v prvních letech tohoto století výherní hrací přístroje a v posledních letech i videoloterní terminály, nebo osoby, které v těchto prostorách provozují hostinskou činnost, tj. provozovatel provozuje loterii za pomoci třetích osob. Tato praxe tedy trvá více než čtvrt století.*“ K tomu soud uvádí, že se v daném případě o takovou praxi nejednalo, neboť zde nebyl subjekt, který by jako provozovatel loterie získal povolení k provozování předmětných TZ KVÍZ. Žalobce proto nemohl mít v tom směru legitimní oprávněné očekávání.

V závěru žaloby žalobce uvádí, že je „*při správním trestání vždy třeba naplnit skutkovou podstatu správního deliktu, tedy subsumovat dané jednání pod právní normu. Skutková podstata sestává vždy ze subjektu páchajícího správní delikt (pachatele), subjektivní stránky (která může být u určitých správních deliktů omezena, zejména u těch objektivních), objektu (tedy chráněného zájmu) a objektivní stránky (jednání, následku a kauzálního nexu mezi těmito).* V případě správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích jde o objektivní delikt, nebude tedy zkoumána subjektivní stránka. Objektem je ochrana společnosti před porušováním zákonných povinností při provozování loterií a jiných podobných her.“ Potud se soud s žalobcem ztotožňuje. Na základě toho, co bylo již uvedeno, však soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že v daném případě „*nebyla naplněna objektivní stránka, neboť v důsledku činnosti žalobce zjevně nedošlo k porušení zákona. Zejména je třeba poukázat na to, že nebyl označen případný pachatel správního deliktu (jedná-li se skutečně o loterii), ačkoliv žalobce opakovaně označoval společnost GLETRAN s.r.o. jako provozovatele vědomostních zařízení. Došlo-li při provozování vědomostních zařízení k porušení zákona o loteriích, nepochybně se tohoto porušení nedopustil žalobce, neb tento loterie a jiné podobné hry neprovozoval.*“ Oproti tvrzení žalobce, je třeba k této námitce konstatovat, že bylo v řízení prokázáno, že žalobce byl ve smyslu § 4 odst. 3 zákona o loteriích provozovatelem předmětných TZ KVÍZ, protože provozoval uvedená technická zařízení bez povolení MF, porušil § 4 odst. 1 zákona o loteriích a naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Žalovaný a prvostupňový správní orgán tedy neuložili sankci někomu, kdo není pachatelem uvedeného

správního deliktu. Prvostupňové rozhodnutí a žalobou napadené rozhodnutí, které soud posoudil jako jeden celek, nejsou nezákonná a žalobcovy námitky v tom směru nejsou důvodné.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 30. listopadu 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
L. K.